

– Звезда, събуди се! – прошепна Ейва.

Звезда спеше в бокса си. Изглеждаше толкова сладка със затворени очи и златистовиолетова грива, разпиляна върху бялата ѝ козина. Ейва приглади лилав кичур, закачил се върху спираловидно извития ѝ златистовиолетов рог.

– Ейва? – отвори очи еднорогът и скочи на крака. – Рано е дори за теб. Станало ли е нещо?

Момичето се усмихна.

– Не, всичко е наред. Просто се вълнувам! Снощи учителите ни казаха, че вместо да имаме уроци, тази сутрин ще ходим да търсим съкровища в градините на училището. Ще ни разделят на отбори!

АКАДЕМИЯ ЗА ЕДНОРОЗИ

Звезда наостри уши.

– Звучи забавно!

Ейва кимна.

– Събудих се с мисълта за разходката и като погледнах през прозореца, видях нещо, което трябва да ти покажа. Хайде с мен!

С много прозявки за разбудяване Звезда последва Ейва през конюшните със спящите еднорози.

В един момент Ейва спря.

– Затвори очи.

Звезда послушно ги затвори. Сърцето на Ейва се изпълни с гордост, като осъзна какво доверие ѝ има нейният еднорог. Сложи ръка на топлата ѝ шия и я изведе навън.

– Сега можеш да ги отвориш – прошепна тя. – Гледай!

– Еха! – примигна Звезда.

На хоризонта се показваше слънцето. Докато се издигаше и запълваше пролома между две планини, тъмното небе се озари в оранжеви, розови и златисти нюанси.

Ейва и Звезда

– Не е ли красиво училището ни? – възкликна Ейва.

От другата страна на моравата мраморните стени и стъклените прозорци на Академията за еднорози сияеха в лъчите на изгрева, а в далечината искряха и блещукаха във всички цветове водите на Сияйното езеро.

– Най-хубавият изгрев, който съм виждала някога – прошепна Звезда.

АКАДЕМИЯ ЗА ЕДНОРОЗИ

Ейва се усмихна.

– Исках да го споделя с теб. Пролетта идва, Звезда. Подушвам я във въздуха! Да идем да засадим новия разсад преди закуска, а?

– Добър план! – отвърна нетърпеливо Звезда. – Аз ще изкопая дупките.

– Би било чудесно. – Ейва я целуна по виолетовата звезда на челото. – Много се радвам, че ти си моят еднорог. Не мога да си представя да ме бяха събрали с някой, който не обича градинарството!

– И аз не мога да си представя да бъда приятелка с момиче, което не харесва растенията и природата! – отвърна Звезда. Топлият ѝ дъх погъделичка Ейва и тя се разсмя.

Ейва и Звезда бяха заедно от януари, когато и двете пристигнаха в Академията за еднорози. Ейва все още не можеше да повярва, че наистина е тук и се обучава да стане пазител на прекрасния Остров на еднорозите.

Животът на острова се поддържаше от магическите води, които извираха от центъра на земята и струяха през фонтана в Сияйното езеро. Реките

Ейва и Звезда

разнасяха скъпоценната вода по цялата територия и помагаша на всички хора, животни и растения да благоденстват.

Учениците идваха в Академията, когато навършат десет години, и обикновено се обучаваха тук една година. Понякога оставаха по-дълго – в случай че техният еднорог има нужда от повече време, за да разкрие магическата си сила, или двамата партньори все още не са се свързали във вечен съюз. Този съюз беше най-висша форма на приятелство и когато се осъществеше, кичур от косата на ученика се оцветяваше в същия цвят като гривата на еднорога. Ейва беше доста изненадана, че двете със Звезда все още не са се свързали в този най-съкровен съюз.

– Смяташ ли, че госпожа Иглика ни събра, защото и двете обичаме растенията и природата? – попита Звезда.

– Възможно е – отвърна Ейва. – Но може да е имало и друга причина. Човек никога не е сигурен с госпожа Иглика.

